

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Capl'm. VII.

[urn:nbn:de:bsz:31-270794](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270794)

aut metu aut casu aut morbo facilius intercipi sepe perspectū est. Qui lapide ictus fuerat accepimus oblitum litterarū. **M**estalla certe coruinum post egritudinē quā peullerat percussū: ppij nōis obliuione; q̄libet altas ei sensus vigeret. **M**emoniā metus perimit. contra vocis interdū est incitamentū. quā nō solū acuit; s̄ etiā vbi nunq̄ fuerit exto: quet. Deniq; cū olympiade octaua 7 q̄nq̄ge/lima victor: **L**yrus intrasset asie oppidiū **S**ardis vbi tūc **L**esius la tebat: atbis fili' eius mur': ad id vsq; t̄gis in vocē erupit vt timor? Et clamasse eū dī parce p̄i meo **L**yre. 7 te hōiem esse vel casib; di/ scens.

De Moribus

Cap. VI.

Ractare de morib; superest; quoz excellētia maxie in duo bus enituit. **L**ato p̄nceps portie gentis senator optimus: impator: orator optim'. **L**ausam tū q̄drages 7 q̄ter dixit diuersa odioz simultatibus appetitus: semper absolutus. **U**nde **S**capionis emiliani laus p̄sentio: qui preter bona quibus **L**atbo clarus fuit etiā publico amore p̄cessit. **U**ir optimus **N**asica **S**ci pio iudicatus est: non priuato tantum testimonio: sed toti' senat' sacramento. quippe quo inuentus dignior non fuit: cui p̄cipue re ligione crederetur ministerium: cum oraculum moneret accersi deum sacra matris pessimuntie.

De Eloquentia

Capit. VII.

Lurimi inter Romanos eloquētia floruerūt. sed b̄ bonū hereditariū nunq̄ fuit: nisi in familia curionū in q̄ tres se/ rie cōtinua oratores fuere. **M**agnū hoc habitū est sane b̄ se lo: q̄ factū tam p̄cipue 7 humana 7 diuina mirata sunt. **Q**uipe tunc percursōres **A**rchilochi poete **A**pollo prodidit: et latronū fa cinus deo coarguente detectum est. **L**umq; **L**ysander lacedemo/ nius atbenas obsideret: vbi **S**ophoclis tragici inhumatū corp' facebat: identidem liber p̄f ducem monuit per quietem vt sepeli/ ri delitias suas sineret. **N**ec prius vestit q̄ **L**ysander cognito q̄s obisset diē: 7 qd a numine polceret: inducias bello daret: vsq; dū congrue supremis manib; exequie ducerent. **P**indarum lyricū eo cōiun' loco qui imminabat ruina: ne cum ceteris interiret forinse/ cum eū castoz 7 polluz vocauerunt: inspectantib; vniuersis: **Q**uo effectum est vt sol' impendens periculū euaderet. **N**umerandus post deos **E**n. p̄pēt' magn' inrat' possidonij domū clariss/ mi tūc sapie p̄fessor': p̄cuti ex more a victore vēruit fores: sumisq; fa scib; q̄s libet cōfecto mibridatico bello 7 orietis victor: sententia p̄ p̄tia cessit ianue litteraz. **A**fricanus prior. **Q**u. **E**rnej statua im/ poni sepulchro suo iussit. **A**nticēis: **L**atbo vni ex tribunatu institū

Mestalla
Loruinus
Mecoria
excidit
Lor
Lyrus
cretus
Athiis
Mores

Latbo
Scapionis
Laus
Nasica

Eloquētia
curiones
Archilochi
percussōres
Lysander

Pindarus.
En. p̄pēt'
magna
Possidon'.

Africanus
Ennius

C. Julii Solini.

pbm

Dionysius
Plato

Socrates
Metelli
Plebeia
patrem ma
millis nutri
ens.

Claudia
Sulpitia

Felicitas
Sylla
Aglauius

Italia

Aborigines
Brunci
Pelasgi
Arcades
Siculi

philosophū. alium et Lybia legatione romam aduertit; professus plurimum se eo facto senatui et populo romano cōtulisse: quibus pater eius sepius censuisset grecos urbe pellendos Dionysius tyrannus vitatam nauē platoni obulā misit. Ipse cum albis quādrigis egredientem e litore occurrens honoratus est. Perfectā prudentiam soli Socrati oraculū delphicum adiudicauit. Pietatis documentū nobilitate quidē in metalloꝝ domo refulsit; sed eminentissimū in plebeia puerpera reperit. humilis hec atq; idō fame obscurior cum ad patrem qui supplicij causa in claustris penalib; cōtinebat egre obtinuisset ingressum; exquisita sepius a ianitorib; ne forte parenti cibū suū ministraret; alere eū yberib; suis depichea est. Que res; et factum et locū consecrauit. Nā qui morti destinabat; donat filie in memoriā tanti preconij reseruat est; locū dicat suo nōi pietatis sacellū fuit. Nauis phrygia gerula sacroꝝ dum sequitur uirtus castitatis; cōtulit claudie pncipatū pudicitie. Et sulphuria patri cole filia. M. Fuluij flacci vxor; censura omnium matronarum et centum pbarissimis; haud temere electa est; que simulacrum ueneris ut Sibyllini libri monebat dedicaret. De felicitate. La. VIII.

Quod attinet ad titulū felicitat; nec dū reperit est; q̄selit ceteri iure debuissent. Nāq; Lomeli syllā dicit potest est q̄ fuerit felix. Solū certe b̄m Lortina Aglaui iudicauit; qui in angustissimo Bredie angulo pauperis soli dñs nunq; egressus paterni cespit; terminos inuicē. De italia et antiquitate. LIX.

Et hōie satis dictū habeo. Nunc ut ad destinatum reuertamur ad locoꝝ cōmemoratōem stilū dirigendū est. atq; idō principaliter in italia; cuius decus iam urbe contigimus;

Sed italia tāta cura ab oib; dicta est p̄cipue. A. M. catone. ut iam inueniri nō possit qd non veterē presumpserit diligētia; largiter in laudē excellentis terre materia suppetente. Dū septores prestantissimi reputant locoꝝ salubritatem; celi temperiem; Obertatem solis; aprica collium. Opaca nemoz; innotios saltus; vitium oleariū; qz prouentus; ouilia; pecuaria; tot amnes; lacus tantos; bifera uolaria; inter hec vesuuiū flagrantis anie spiritu vaporantem temperes fontibus Baias. Colonias tam frequentes; tam assiduam nouarum urbium gratiam; iam clarum decus veterum oppidorum; que primo ab origine arunci; Pelasgi. arcades; Siculi; totius potestremo grēcie aduene. Et in summa; Victoroz romanū cōdidit. Ad hec littoꝝ qz portuosa orasq; habet patrib; gremijs cōmunitio orbis accommodatas. Neq; ne pro sua intacta videat in ea q̄ minus trita sunt animū intendere haud absurdū videt et parcius depasat.